

Tinning (VS):

Det er, som hr. Erik B. Smith har antydnet, noget forfærdeligt juks, man er gået i gang med. Jeg synes specielt, at det radikale venstre eller måske helt præcist fru Aase Olesen fra det radikale venstre skylder os en forklaring på, hvad meningen egentlig er.

At der laves juks fra socialministerens side, og at det hele skal jappes igennem, selv om der ikke er noget som helst, der er afklaret vedrørende virkningerne af dette lovforslag, kan ikke overraske. Det sker så tit, at en minister har et eller andet, der skal fedtes igennem. Det kan ikke belyses ordentligt, men det bliver bare banket igennem alligevel.

Når fru Aase Olesen siger under førstebehandling, at selvfølgelig er man åben over for at gå ind i drøftelser om, hvorvidt der er nogle ting her, som kan gøres bedre, som kan justeres, som kan gøres anderledes, og når man så ser på, hvad der faktisk kommer ud af det, så synes jeg, at vi savner en forklaring.

Jeg tænker specielt på ændringsforslag nr. 3. Det er et lille hjørne. Det drejer sig om, at der vedrørende en række af ydelserne til ældre skal laves nogle nye bureaukratiske manøvrer, nogle nye meget udviklede sorteringsmekanismer. For nogle af ydelserne gælder, at når folk er fyldt 67 år, betaler kommunen fuldt ud. Når de ikke er fyldt 67 år, deler amt og kommune udgiften. Vi var mange, der under førstebehandling sagde: hvordan i alverden har man tænkt sig at lave den afgrænsning? Hvordan i alverden har man tænkt sig at lave et system, der skal kunne fungere?

Fru Aase Olesen sagde: det vil vi da godt kigge nærmere på. Hvad er der så kommet ud af det? Der er kommet det ikke overraskende ud af det, at ministeren stadig væk ikke aner, hvordan det skal gøres. Derfor kommer ministeren og beder om en bemyndigelse til at finde ud af det en anden gang.

Ministeren kommer med noget rod. Så spørger vi: hvordan skal det kunne lade sig gøre? Så siger ministeren: det kan vi kigge på i udvalget. Så kigger vi på det i udvalget. Der afsløres det, at det er der selvfølgelig ikke nogen der kan finde ud af. Løsningen: ministeren bemyndiges til at finde ud af det engang i løbet af sommeren. Hr. Erik B.

Smith er sådan et pænt menneske, så han har oven i købet tænkt sig at stemme for sammen med alle de andre socialdemokrater.

Vi synes, ting kan blive så vanvittige, at vi ikke orker at lægge navn til det. Vi har selvfølgelig tænkt os at stemme imod.

Jeg synes, fru Aase Olesen skylder os en forklaring: er dette det grundige udvalgsarbejde? Er det afklaringen af problemerne? Er det undersøgelsen af mulige justeringer: at give socialministeren en blank bemyndigelse? Jeg forstår det ikke, og jeg mener ikke, at det hænger sammen med fru Aase Olesens i mange andre situationer meget udmærkede, meget skarpe, ja nærmest VS-lignende holdninger til bemyndigelser til socialministeren, som man normalt er imod, i hvert fald når de er helt blanke.

Derudover kunne jeg godt tænke mig at få noget at vide om – specielt også fra det radikale venstre: hvad forestiller man sig egentlig? Når dette lovforslag bliver vedtaget, vil det bl.a. betyde, at udgifterne til daginstitutioner og dagpleje skal fuldt ud kommunalt finansieres. Hvad er meningen med den bestemmelse? Jeg ved godt, at mange rundt omkring i kommunerne har deres visioner om, hvad sådan noget kan bruges til, nemlig en fantastisk spredning i tilbuddene og en gradvis stigning i den del af betalingen, forældrene selv må udrede. Det er der nogle der mener at det skal bruges til. Andre mener, at det skal det ikke.

Jeg vil godt vide: hvad er det radikale venstres børnepolitiske hensigt med at lægge finansieringen af daginstitutioner og dagpleje ud til kommunerne 100 pct. – ifald der overhovedet er nogen børnepolitisk hensigt eller børnepolitisk idé med det? Jeg mener, det er vigtigt, at vi ikke bare får at vide: nu må vi jo se, og dette ændrer ikke noget ved det, men får at vide, hvad meningen er med at åbne for 100 pct. kommunal finansiering. Er det radikale venstre da ikke klar over, at mange er nervøse for, at det vil forringe det socialpædagogiske tilbud til børn og dermed forringe levevilkårene for børnefamilierne?

De to ændringsforslag, der er stillet af S og SF, kan vi naturligvis støtte. Jeg kan ikke helt forstå, må jeg ærligt tilstå, hvorfor refusionsprocenten for rådgivende og opsøgende virksomhed kun skal være 50, når den er 75 for kontanthjælp. Man kan hurtigt komme til at lave en skævdeling; som ikke er særlig